

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **J. Ch.**, zastoupený JUDr. Mgr. Slavomírem Hrinkem, advokátem se sídlem Jičínská 2348/10, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2020, č. j. 1 Ad 18/2019 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, JUDr. Mgr. Slavomíru Hrinkovi, advokátu, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) se kasační stížností, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 30. 3. 2020, domáhá zrušení rozsudku Městského soudu (dále jen „*městský soud*“) v Praze ze dne 3. 2. 2020, č. j. 1 Ad 18/2019 – 23.

[2] Výše uvedeným rozsudkem městský soud zamítl žalobu, kterou stěžovatel brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2019, č. j. MPSV-2019/102921-911. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky pro hl. m. Prahu, kterým stěžovateli nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo).

[3] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval formální náležitosti kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2, věty první soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2, věty první s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[4] Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen na adresu místa jeho pobytu dne 13. 2. 2020 (viz doručenko založená v soudním spise na č. l. 27). Dne 17. 2. 2020 pak stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání obsahující návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti a jeho zastupování v následném řízení o kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 5. 3. 2020, č. j. Na 26/2020 - 18 (všechna judikatura tohoto soudu je dostupná

na www.nssoud.cz), tak, že stěžovateli ustanovil zástupcem advokáta JUDr. Mgr. Slavomíra Hrinka. Toto usnesení nabylo právní moci dne 10. 3. 2020. Dne 30. 3. 2020 ustanovený zástupce stěžovatele podal kasační stížnost datovou schránkou (viz doručka na č. 1. 3 spisu Nejvyššího správního soudu).

[5] Již ve zmiňovaném usnesení č. j. Na 26/2020 - 18, Nejvyšší správní soud upozornil na to, že za situace, kdy navrhovatel požádá o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, dochází ke stavení lhůty pro její podání (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2007, č. j. 2 As 81/2006 – 165). V projednávaném případě tedy dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti počala běžet dnem doručení rozsudku městského soudu stěžovateli (§ 106 odst. 2 věta první s. ř. s.); stavila se pak okamžikem podání návrhu na ustanovení zástupce (dnem 17. 2. 2020) a počala zase běžet nabytím právní moci rozhodnutí o tomto návrhu (dnem 10. 3. 2020). Lhůta k podání kasační stížnosti proto skončila v pátek 20. 3. 2020. Kasační stížnost stěžovatele byla podána teprve v pondělí 30. 3. 2020. Zjevně tedy byla podána až po uplynutí zákonné lhůty a soud ji proto odmítl jako opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[6] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Ustanovený zástupce učinil ve věci dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Nejvyšší správní soud mu však odměnu za tyto úkony nepřiznal, jelikož kasační stížnost, kterou jménem stěžovatele učinil, podal opožděně (o více než týden). Je proto zřejmé, že zástupce adekvátním způsobem nesplnil hlavní účel svého ustanovení, jímž je řádná ochrana práv svého klienta, jelikož opožděným podáním kasační stížnosti mu znemožnil možnost soudního přezkumu napadeného rozsudku Nejvyšším správním soudem. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se ustanovenému zástupci odměna za zastupování nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu